

عنوان مقاله:

بررسی محرومیت های اجتماعی فرزند طبیعی در حقوق ایران

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حمید عزیزی مرادپور - استادیار، دانشکده حقوق، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران

محبوبه ضیاءپور - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد دامغان، ایران

خلاصه مقاله:

از آنجایی که وراثت زیر بنای آینده افراد و قسمت قابل توجهی از شخصیت انسان را می سازد و زمینه را برای سعادت و شقاوت آنها آماده می کند چون فرزندان نامشروع غالباً روح و طغیان و تجری و قانون شکنی و گناه، را از پدران و مادران خود تا حدودی به ارث برده اند زمینه برای ارتکاب جرم و خیانت در آن ها فراهم تر است ، آن ها نسبت به سایرین آمادگی بیشتر برای ارتکاب معاصی و گناه دارند و لذا آموزه های فردی و یا محیط نامناسب کافی است که حقیقت روح آلوده و نابسامان آنان را آشکار ساخته. محروم کردن فرزندان نامشروع از مناصب اجتماعی یک نوع احتیاط منطقی به منظور حفظ مصالح ملی و جامعه به شمار می رود، اسلام به جلب اعتماد عمومی در تصدی این گونه پست های حساس اجتماعی اهمیت می دهد و لذا کسانی را که دارای نقطه های ضعف خانوادگی و سوابق نامطلوبی باشند از تصدی این گونه مقام ها که نیازمند به پاکی و طهارت روح است محروم ساخته است .

کلمات کلیدی:

فرزند طبیعی ، قضاوت ، شهادت ، طهارت مولد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503124>

